

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“. Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Govor vladike Strossmayerja pri otvorenju galerije slik.

Velečestite dame! Čestiti gospodje in prijatelji! Po redu bila bi sedaj vrsta na meni, da vam prečitam svoj govor. A jaz ne sem govornik te vrste. Jaz sem nekaj improvizator in govoril bodem, kakor mi narekuje srce moje.

Akademija ima običajno vsako leto sejo, v kateri o svojem delovanju javno polaga račun, pri kateri tako rekoč izprašuje svojo vest o svojem delovanju in nehanju v teku jednega leta.

Hvala Vsemogočnemu! naša akademija sme se z zadovoljstvom ozirati na svoje delovanje. Ona je bila čuvarica naše časti, slave narode in je to nalogo z neumorno marljivostjo in požrtvovalno iskrenostjo izpolnila. Pošteno število znanstvenih proizvodov zgovorno svedoči o tem. Z enako ljubeznijo goji vsako panogo znanstva, zgodovino, filologijo, naravoslovje in pridobila se je s tem priznanje vseh omikanih rodoljubov. Zasedovaje momente domače zgodovine, nabrala je gradivo, ki bode mlajšemu rodu v prid, prednikom pa v slavo. To priznanja vredno delovanje akademije obradilo je že plod; iz nabranega gradiva navstala je zgodovina Hrvatske, spisana po mlademu učenjaku, katerega krasi tudi čednost pobelevnosti in kateri bi hrvatske zgodovine brez tega gradiva ne bil pisati mogel. Pozdravljam ga prav srčno kot najmlajšega akademika! (Burni živoklici. Živio Smičiklas!)

Kar se tiče narodnega našega jezika, ki se po svojem divnem blaglasju, po svoji lepoti, svoji nežnosti in harmoniji sme dostojno italijanščini staviti na stran, more akademija tudi zabeležiti odlično delo; pričela je delo, ki jej bode v nesmrtno slavo, slovar, ki ga ona izdaje, je pravi pravcati „Momentum aere perennius“. Ako tudi neso vsi jednacega mnenja o delovanju akademije, jo to vendar ne bode oviralo nadaljevati na pričetem potu. Vsem ne more nihče prav storiti!

Francoska akademija se je vedno smatrala kot korporacija največjih učenjakov; vendar imamo ljudi, ki francoskim akademikom ne priznavajo učenosti! Ja pa še danes mislim, da je najvišji hram znanosti,

najvažnejši znanstveni zavod na svetu. Ako se je mej našim narodom pojavil ugovor bili so mu izvor najčistejši nagibi, da se popravi, kar se je mislilo, da ni dobro. Naš narod živi v bedi in pomanjkanju vsake vrste, veda se more pri nas le težavno in polagoma utreti pot. Pri nas ni niti jednega človeka, ki bi svojo delavnost izključno znanosti posvetiti mogel. Ne ozirajmo se na pretirane ugovore. Mi imamo dovolj drugih nasprotnikov, katerim se moremo ustavljati le z zedinjenimi silami. Ni ga bilo še človeka, ki bi bil spisal knjiga, katera bi bila prekosila vse druge knjige.

Današnja seja je ad hoc seja akademije, katera praznuje danes svoje pridobitve: blagoslovljenje poslopja, katero si je v svoj namen zgradila. Naj bi še veliko taci poslopij vzrastlo v glavnem mestu Zagrebu! Gospoda moja! Moj prijatelj, predsednik, omenil je katastrofo, ki je pred 4 leti v današnji dan zadela našo lepo prvostolnico. Bog nalaga narodom včasih težke skušnje; a kar nam vzame z jedno roko, nadomesti nam v izobilju z drugo. Zagreb dvignil se je kakor Fenix iz razvalin, pomlajen, lepši od nekdanj! To se imamo zahvaliti v prvi vrsti našemu presvitemu vladarju! (Navdušeni klici: Živio kralj! Nj. Veličastvo, najnajmilostnejši kralj je bil prvi, ki je narodu hrvatskemu prišel na pomoč. Hrvatski narod je in je bil vsekdar izmei najlojalnejših narodov, kar jih je združenih pod močnim žezlom našega dobrega vladarja in pokazal je nebrojokrat svojo zvestobo in udanost kralju in cesarski hiši. Nihče nema pravice dvojiti o lojaliteti naroda hrvatskega. (Živio!) Kraljevo bilo je darilo, katero je Nj. Veličastvo za popravo akademijske palače naklonilo (Živio!)

Hvala tudi naši vrednej deželni vladil! Za bana Mažuranića je bistveno pripomogla, da se je poslopje za akademijo gradilo in popolnilo. Oblast je velika stvar. Komur jo je Bog podelil, naj jo kot darilo božje spoštuje in ceni. Bog blagoslovi vladu, naj svoje oblasti nikdar ne spremeni v strast. (Živio!)

Posebna hvala mestu Zagrebu; ne le za sijajne ovacije, s katerimi se je v mojej osobi odlikovala znanost, hvala tudi za velikodušno prizadevanje, da veledušno vse podpira, kar je lepega in blagega,

Znanosti in umetelnosti prepustilo je najlepši prostor v Zagrebu brezplačno! (Živio!)

Hvala bratom Slovincem, ki so prišli k tej svečanosti in s tem dokazali, da mala reka Sotla ne more razdvojiti sinov jedne matere! (Živeli!)

Hvala mojemu ljubemu bratu, akademije predsedniku, čegar požrtvovalnej delavnosti imamo zahvaliti pospeševanje in dovršitev zgradbe. Hvala arhitektu Schmidt in njega nasledniku Bolle-tu!

Druga svečanost, ki se danes v teh prostorih praznuje, je otvoritev slikohrama. Vsaki človek, posebno vsaki duhovnik, naj vsaki dan napravi svojo oporoka. Jaz sem s svojo oporoko gotov. Sklenil sem z življenjem in — vidi mi se — svet je sklenil z menoj. Lepote galerije uživam sem veliko srečnih ur, gledajoč te umotvore; ugloblil sem se v študije ter v duhu zrl v davno pretekli čas, ki je bil posvečen umetelnosti. Iz vsega srca izročam to svojo zbirko narodu, iz čegar naročja sem se poročil. (Živahno priznanje.)

Govornik potem razlaga v jako zanimivem govoru na drobno vse v zbirki zastopane šole. Ker se govor baje ni stenografoval, ga ne moremo vsega priobčiti, ampak le v posnetku. A občinstvo poslušalo je z izrednim zanimanjem besede, prihajajoče iz ust ljubljene vladike, ter čestokrat frenetičnimi živoklici poseglo vmes, posebno tedaj, ko je Strossmayer več dragocenih knjig poklonil akademiji v dar, mej njimi molitveno knjigo iz XV. stoletja, ki je stala 10 000 gld., a je sedaj, po škofovih besedah 100.000 gld. vredna.

Potem nadaljeval je svoj govor blizu tako: Imamo ljudi, ki pravijo: E, vladika ta je toliko novcev utaknil v akademijo, v vseučilišče, v slikohram, kaj hasne to narodu, ki trpi bedo, lakoto in žejo! S tem denarjem bi bil lahko narod v gmotnem oziru izdatno podpiral! Narod gineva, škof pa podpira samo znanstvene zavode! Človek nema samo neumerjote duše, ampak tudi telo, ki veliko potrebuje! . . . Takim, ki tako govore, bi svetovel, naj preiskujejo, zakaj naš narod trpi materialno pomanjkanje. Skrb za gmotno ugodnost naroda je blaga, a blažja je skrb za dnševne blaginje! Od duševnih sposobnosti je zavisen gmotni napredek! (Živio.)

LISTEK.

Rodbinska sreča.

(Roman grofa L. N. Tolstega, poslovenil I. P.)

Prvi del.

I.

(Dalje.)

Še le sedaj sem opazila, da je njegov, na prvi utis veseli obraz, ta le njemu svojstven pogled, s prva jasn, postajal vedno pazljivejši in nekoliko otožnejši.

— Vi bi ne smeli in ne mogli dolgočasiti se, rekel je on, — imate godbo, katero razumete, knjige, učenje, imate celo življenje pred seboj, za katero se sedaj morate pripravljati, da vam pozneje ne bode žal. Čez leto bodeže prepozno.

Govoril je z menoj kakor oče ali strije, a čutila sem, da se je vedno prizadeval biti enak z menoj. Žalilo me je, da me je štel za nižjo od sebe, veselilo me je pa, da se je on samo zaradi mene prizadeval biti drugačen.

Ostali večer se je razgovarjal o gospodarskih stvareh s Katijo.

— Nu, z Bogom, ljubeznjivi prijatelji, rekel je, ustajajoč in stopil je k meni, ter prijel me za roko.

— Kdaj se zopet vidimo? vprašala je Katija.

— Pomladi, odgovoril je in držal me je še vedno za roko, — zdaj pojdem v Danilovko (naša druga vas), pozvem, kake je tam, uredim, kar bodem mogel, potem pa pojdem po svojih opravkih v Moskvo, a po letu se bomo videli.

— Nu, ali za tako dolgo? rekla sem strašno žalostno in v istini sem se jaz nadejala, videti ga slednji dan, a meni je h kratu postalo težko in strašno, da se vrne zopet moj dolg čas. Morala sem že to izraziti v svojem pogledu ali v svojem glasu.

— Da, bavite se bolj z učenjem in ne tujajte, rekel je, kakor se mi je zdelo s preveč hladnim in priprostim glasom. A pomladi bodem vas izprašal, pristavil je ter izpustil roko, ne da bi me bil še pogledal.

V predsobi, kjer smo stali, spremljajoč ga, hitel je obleči svoj kožuh in zopet me pogledal. „Zastonj se trudi!“ mislila sem. — „Mari on misli, da mi je tako prijetno, če me on pogleda? Lep človek je, jako lep . . . pa tudi samo to.“

Pa vendar ta večer s Katijo dolgo nesva zaspali, vedno sva govorili, ne o njem, ampak o tem, kako bomo preživeli letošnje poletje, kje in kako bomo živeli po zimi. Strašno vprašanje: čemu? se mi ni več usiljevalo. Zdelo se mi je prosto in jasno, da moram živeti, da bodem srečna, in v bodočnosti se mi je predstavljalo mnogo sreče. Kakor bi se bil pri tej priči naš stari Pokrovski dom napolnil z življenjem in svetlobo.

II.

V tem je prišla pomlad. Prejšnja moja otožnost je prešla in zamenila se s pomladansko sanjajočo otožnostjo, polno nad in želji. Živela ne sem več tako kakor v začetku zime, a bavila sem se s Sonjo, godbo in čitanjem, često sem šla na vrt in dolgo, dolgo sem brodira po drevoredih ali pa sedela na klopi. Bog ve, o čem sem mislila, kaj sem želela in česar sem se nadejala. Včasih sem cele noči, zlasti kadar je bila mesetina, presedela do jutra pri oknu svoje sobe, včasih sem v samej ponočni obleki tih se splazila od Katije na vrt in po rosi do ribnika, jeden pot šla sem celo na polje in sama obšla ves vrt.

Zdaj mi je težko spominjati se in razumevati

Najucenejsi narodno-gospodarski pisatelj naše dobe, moj prijatelj Lavalette, čegar dela so vredna, da bi se preložila na hrvaščino, zapisal je svojemu delu na čelo: Narod, ki je izgubil vero v Boga in v svojo lastno silo, nema bodočnosti! Da, gospoda, pomankanje idealizma prouzročilo je današnje socijalno ekonomske razmere. (Živio) Narod dela po šest dni, da v sedmi dan potroši svoj zaslužek, namestu da bi ta dan, kar je velel Bog, porabil v počitek, v omiko srca in duha. Stvarnik dal je osobi, kakor narodom nagon, ohraniti se. Vsak narod, ki v dnevih skušnje ne izgubi poguma, ki drži glavo po konci in se bori za svoj obstanek, za svoje pravice, svojo svobodo, narod, ki hoče ali svobodno živeti, ali pa slavno poginiti, tak narod se ne more pogubiti, napočiti mu mora zarja svobode! (Burni živio.) Narod, ki je zaveden in odločen, da teži neprestano za svojim smotrom, mora uglasiti si pot do sreče, do svobode! (Živio.)

Sprožilo se je tudi vprašanje, zakaj ne skrbim tudi za ljudske šole. Pripoznavam važnost ljudskih šol, kajti po njih izobrazuje se narod. In baš najimenitiji možje našega naroda vzrastli so iz naroda samega; iz uborne koče popeli so se kvišku. Ponosen sem, da sem tudi jaz izšel iz takih krogov. V svojem področju podpiram tudi ljudske šole, kolikor možno. Žrtev, katere sem kot zvest sin položil narodu na žrtvenik, ne bodem nikdar obžaloval. Le tistih 40.000 gld., katere sem dal za ustanovo semenišča v Djakovem, povrnilo se mi je s črno nevaležnostjo, in to od ljudi, ki si še danes upajo, igrati ulogo v javnem življenju. (Tu je Strossmayer imel v mislih znanega dra. Bajamontija v Spljetu. Slednji je osnoval delniško društvo in Strossmayer vzel je delnic za 40.000 gld., katere je potem daroval semenišču. Bajamontijevo podjetje je faliralo in delnice bile so brez vrednosti.) Čutim se za pospeševanje ljudskega šolstva isto tako obvezanega, kakor čutim dolžnost pospeševati znanost, kajti znanost je moč, po katerej se zadobi svoboda. A pravo svobodo treba znati ceniti. Kar je jednomu svoboda, je drugemu robstvo. Najsrčnejša moja želja je ta, da vzraste iz naroda čim več učnjakov in da so jednako cenjeni, kakor duhovnik in vojak. Moja želja bi bila, da bi naša mladina kot najvišji smoter smatrala sedež v akademiji znanosti.

Nadalje je moja želja, da bi se naše vseučilišče kmalu dopolnilo; to zahteva sijajno ime, katero ima naše vseučilišče. To zahtevata bistva in narava vseučilišča. Želim dalje, da se bogoslovna fakulteta ne loči od drugih. Tudi avtonomija akademije in vseučilišča se mora ohraniti. Znanost mora biti svobodna! S tem nečem rušiti organske zveze mej vlado in vseučiliščem, ne, ta zveza bodi še intenzivnejša, razmera mej njima bodi kakor mej materjo in hčerjo.

Ko bodete obiskovali slikoram, prihajalo vam bode morebiti vprašanje na ustni: Zakaj je vladika nakopičil zgolj slike svetnikov? Je li to hiba, tedaj je to hiba časa. V srednjem veku negovali so le verske stvari in umetelniki proizvajali so več cerkvenih nego posvetnih slik. A jaz sem s tem ob jednom hotel podati vzgled, da znanost in vera mej seboj nesti v protislovju. Obe sti jasna

žarka jednega in istega solnca. Vera in znanost gojiti se v našej akademiji jednakomerno.

Okončevaje izročam akademiji v spomin današnjega dne jedno zlato in jedno srebrno svetinjo, kateri jej daruje sv. oče papež Lev XIII., ki je Jugoslovanom prijatelj. (Dolgotrajni živio!)

Delegacije.

Avstrijske delegacije odbor proračunski je v 10. dan t. m. zvečer pretresal ekstraordinarij za vojsko in rešil ga po zahtevah vladne predloge. S tem pa je tudi dovršil svoje delo. V tej poslednji seji je vojniški minister grof Bylandt tudi izjavljal, da se po deželah v zmislu novega zakona vojaške nastanitve vojašnice od strani občin rade gradijo in da je vojniško upraviteljstvo zadovoljno s temi zdelovanji; ker pa se skrbi, da bodo bivališča vojakov pripravna in zdrava, zato so zahteve v tem oziru večje leto od leta.

Ogerske delegacije združeni četverni odbor zboroval je danes dopoldne v deseti, in na vrsti mu je bila izvanredna potreboščina za poveljstva, čete in zavode v Bosni in Hercegovini. Poročevalec je izjavil, da dohodki iz teh dežela prebijejo razhodke za upravo, a da se je v izvanrednem proračunu zahteva smanjšala za 840.000 gold. Prijavila pa so se k temu proračunu ta-le vprašanja: Kako je z ubeglimi, in kako se v tej stvari vedô sosednje države, zlasti Črna Gora? Kakšne izkušnje ima upraviteljstvo pri vojaških naborih? Kako je z občo varnostjo, kako z uvedbo žandarstva, za katero je proračunjenih 1.210.164 gld., in ali bode obhodnih čet, za katere se že posebe zahteva 267.000 gld., še dolgo časa potreba? Kako je z uredbo posestnih razmer, z uredbo katastra, z davki? Ali bi se ne dalo več dobiti iz samotržja solnega in tabakovega? Kako dolgo se bode davek ravnal še po desetinah? Ali ne bi kazalo ustanoviti v Banjiluki grško-vzhodni vikarijat, da se tako olajša uprava razširjene metropolije Sarajevske? Zakaj se ne misli tudi na novo železnico od Novega pa do dalmatinske železnice Splet-Knin, ki bi koristila Bosni, a tudi Hrvatski in Ogerski?

Ta vprašanja so že znana, tako tudi odgovori k njim, ker se je vse to že vršilo v odboru delegacije avstrijske. Toda državni finančni minister pl. Kállay moral je danes vse to vdruživši poslušati, svoje izjave ponoviti, da ni hotel uraziti tankočutne etikete našega dualističnega parlamentarizma. Pripetiti se mu utegne, da prav zaradi tega še v tretje in četrti ponovi svoj letošnji bosenski ekspozé v dvostranskih oblikih zborovanjih naših delegacij namreč. Pl. Kállay je k gorenjim vprašanjem odgovarjal po večjem tako-le: Po zadnjem upor je več tisoč Hercegovcev ubeglo v Črno Goro. Velika večina se jih je vrnila, blizu 400 pa jih še živi v Črni Gori, zlasti ob hercegovinski meji. Viani so se v Hercegovini po leti prikazale „roparske čete“, ki so prebivalstvo vznemirjale in tudi plenile. Sestajale so se te čete iz 3 do 10, do 14 mož. Bosenski vladi je bilo do tega, da jih zatire, a tudi da pozve, iz katerih razlogov se zbirajo. Dobro znamenje je to, da se letos nobeden domačin ni bratil s temi tolpami, ki so prišle izven dežele, ki sicer neso uganjale velikega lopovstva, ki se jim pa ven-

der ne more odrekniti nekakšnih političnih tendencij. Zboljšujoče se razmere kažejo tudi vojaški nabori; prišli so skoraj vsi poklicani, roditelji sami so sinove navduševali za vojsko in pripetilo se je letos celo, da so nekateri odpuščeni prosili, naj bi se jih pustilo radovoljno služiti. Črna Gora nam je postala dobra sosedka. Uradni list črnogorski prinesel je članek, ki jako lojalno piše o odnošajih z nami in ki obeta, da bode vlada popravila, kar se je nedavno brez nje zakrivilo proti Avstriji od črnogorske strani. Pomagala bode, ubegle spraviti v Hercegovino nazaj. Že je zadnji čas dokazala z dejanjem svojo dobro voljo in lojalnost. Vener pa bode še opraviti z ubeglimi in z „roparskimi četami“. Toda tu ne zadostuje pomoč žandarstva, katero že po svojstvom svojim nema in ne more preganjati upornikov po gorovju. Žandarjev je celo za mirne in redno čase premalo, to zavoljo raztresenosti hiš, ki jih nima tič v skalovju in lesovih. Obhodne čete, ki so bile pred dvema letoma iz potrebe postavljene, bodo morale zatorej še nadalje službovati, dokler se ne odstranijo vznemirljivi vnani vplivi. Vikarijat za grške pravoslavne je potreben in to misel bode vzeti v pretres. Glede davčnih razmer je omenjati, da je poglaviti davek desetina. Iz le-te so prihajale naslednje vsote: 1880. leta 2.678.000 gld. (tu so uštet tudi davki zaostali iz 1879. leta, 1878. leto bilo je okupacijsko), 1881. leta 2.427.000 gld. (od 1. januarja 1881 pa do dne 1. aprila 1882), 1882. leta (ko je bil upor) 2.828.000 gld., 1883. leta 2.460.000 gld., za leto 1884 je bilo proračunjenega 2.400.000 gld. in pro 1885 2.300.000 gld. Proračuni so torej na realni podstavi. Tako tudi glede drugih davkov. Pri samotržji tabakovem je morala biti izguba, kakor začetkom pri vseh podjetjih. Investicije so bile velike in lepe. Dve tvornici, jedna v Sarajevu s 650 delavci in dvema stroji, druga v Mostaru delati nam sedaj v Bosni, a vender ne zdelati zadosta. Delavci so sami domačini, le nastojniki so Avstrijci in Hercegovci. Narod ima torej zaslužek, ki se ga ni nadejal. Poleg tega so se zgradila vkladlišča, napravljajo se vrtovi in mej ljudmi se delijo dobra semena in rastlike. Hercegovci zlasti so v tej narodno-gospodarski stroki pokazali tolikošno inteligentnost, ki se tako v kratkem času le v malokateri deželi pokaže. Samotržje tobakovo torej lepo napreduje. Dohodki od soli sedaj neso še tolikšni, kakor je bilo pričakovati, ker se je dosedaj sol uvažala iz vnanih dežel, iz Ogerske in Dalmacije. Dohodki so torej zelo nestanoviti. A mnogo se še obeta od novih odkritij blizu Dolenje Tuzle, kjer se nabijajo stari solni vrelci in dobivajo novi. Lahko se je torej že pričelo z grajenjem poslopij, v katerih se bode sol pripravljala v velikem in redovito. Koleki in pristojbine donašajo več, nego-li se vselej pričakuje po proračunu. Proračuni so torej vsi zelo realni. Glavni davek sestoji torej v desetini, ki pa se ne daje v pridelkih in zavoljo tega je davek tolikšen, kakeršna je letina in kakeršna je tržna cena. Zato država dobi to leto več, drugo leto manj. In to ni ugodno. Desetina je na mestu zemljarine. Zemljarino uvažati pa je težko iz političnih in narodno-gospodarskih ozirov. Srbija si je že 20 let tega za-

vse sanje, katere so napolnjevale mojo domišljijo. Tudi, kadar se jih spomnim, ne morem verjeti, da so to bile res moje sanje. Tako so bile čudne in daleč od življenja.

Koncem maja vrnil se je Sergej Mihajlić s svojega potovanja, kakor je bil obljubil.

Prvi pot je prišel zvečer, ko ga nikakor nismo pričakovali. Sedele smo na terasi in pripravljale se na čaj. Vrt je že bil ves v zelenju in v zaraščenih gajih so se že bili povsod naselili slanci po vsej Petrovki. Gosti bezgovi grmi so že po svojih vrhah kazali bele in lilijaste boje. To je bilo cvetje, ki se je ravno razcvitalo. Skozi listje brezovega drevereda se je videlo zahajajoče solnce. Na terasi je bila hladna senca. Silna večerna rosa se je ulegala po travi. Na dvorišču so se slišali poslednji zvuki šum prignane črede; bedasti Nikon je s škropilnico hodil po stezi in hladen curek vode je močil zemljo okrog stebel georgin. Pri nas na terasi, na belem prtu blestel in šumel je svetloočičen samovar, poleg je bil lonec smetane, kolači in preste. Katija je s svojima okroglima rokama kakor dobra gospodinja pomivala čaše. Jaz sem, ne čakajoč čaja, lačna po kopanju, jela kruh z gosto svežo smetano. Obležena sem bila v platnen jopič s kratkimi rokavi

in glava moja je bila zavezana z robcem. Katija ga je najprva skozi okno zagledala.

— Oj, Sergej Mihajlić! zaklicala je, a mi smo ravno govorili o vas.

Jaz sem ustala in hotela oditi, da bi se preoblekla, pa on me je zadržal že mej durmi.

— Nu, kake ceremonije, rekel je gledajoč mojo glavo v robci in smeļljajoč se, — vas vender ni sram pred Gregorjem, ali sem jaz za vas manj, nego Gregor? Pa baš sedaj se mi je zdelo, da me on drugače gleda, kakor me je mogel gledati Gregor in bila sem v zadregi.

— Takoj pridem, rekla sem in odšla.

— Ali je mari to grdo! zakričal je za menoj, — prav taki ste, kakor kako kmetsko dekle.

„Kako me je čudno pogledal“, mislila sem in hitro se preoblekla v svojej sobi. — „No, slavo Bogu, da je prišel, sedaj bode pri nas veselejše!“ Pogledala sem se v zrcalo in stekla sem doli po stopnicah. Ne skrivajoč tega, da sem hitela, prisopihala sem na teraso. On je sedel za mizo in razgovarjal se je s Katijo o naših zadevah. Ko je mene pogledal, nasmehljaj se je in dalje govoril. Naše zadeve so po njegovih besedah bile v najboljšem stanju. Sedaj je nam bilo treba samo poletje pre-

živeti na deželi, a potem se pa preselimo v Petrograd zaradi vzgoje Sonije, ali pa pojedemo v inozemstvo.

— O, ko bi tudi vi z nami potovali v inozemstvo, rekla je Katija, — tako bomo pa same, kakor v gozdu.

— Oh, kako rad bi potoval z vami okrog sveta! rekel je pol šalivo, pol resno.

— Kaj, rekla sem, — pa pojedimo, okrog sveta. Zasmel se je in prikimal z glavo.

— Pa moja mamica? In opravi? rekel je. — Nu pa povejte, kako ste preživeli tačas? Morebiti ste zopet tugovali?

Ko sem mu povedala, da sem tudi brez njega bavila se z raznimi stvarmi in se nesem dolgočasila, ter je Katija potrdila moje besede, pohvalil me je in laskal se mi z besedami in pogledom, kakor otroku, kakor bi imel pravico zato. Meni se je zdelo potrebno, podrobno in posebno iskreno povedati vse, kar sem storila dobrega, in priznati mu vse, kakor pri spovedi, s čimer bi on utegnil biti nezadovoljen. Večer je bil tako prijeten, da smo, ko smo izpili čaj, ostali na terasi in razgovor je bil zame tako zanimiv, da nesem opazila, kako so polagoma utihnili vsi človeški glasovi okrog nas. Povsod silna vo-

konodavstva in upravo uravnala po evropski, a zemljano mogla je uvesti še le letos. V Bosni to ne bode trajalo tako dolgo, a prva naloga je bila prijeti z uredbo katastra, ko bode koncem prihodnjega leta popolnoma dovršen. Ali vrhu tega je potreba urediti še posestne razmere, gozdne in pašniške. Pričelo se je že s tem v dveh okrajih. Sicer pa bi bilo dobro, da se poskusi z uvedbo zemljarine nekako tako, da narod stvar razume. V tej stvari izdelala se bode predloga. Železnica je seveda Bosni potreba, pravza je tudi tista, ki se je danes imenovala, a prva ni.

Na to so delegati prijaviili še druga vprašanja glede razmer bosenskih in minister jim je odgovarjal ter pripovedoval mnogo zanimivih in pojasnujočih, česar ni bil izustil v odboru delegacije avstrijske.

Proračun je bil konečno v tej seji do konca pretresen in potrjen.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 13. novembra.

Včeraj je avstrijska delegacija vsprejela budget ministerstva vnanjih zadev brez vsakega ugovora. Potem je delegat grof Falkenhayn poročal o ordinariji vojske. Generalne debate o tej stvari ni bilo, temveč se je tako, začela specialna debata, o katere izidu še nemamo poročila.

Vnanje države.

Rumunska kraljeva dvojica je predvčeraj prišla v Pešto, kjer jo je vsprejel cesar in mnogo drugih visokih dostojanstvenikov. Ta obisk rumunskega kralja bode utrdil dobre razmere med Avstrijo in Rumunijo, to tem bolj, ker je pri poslednjih volitvah v rumunsko zbornico jako oslabela Avstriji sovražna opozicija.

Organi liberalne in radikalne srbske opozicije se sedaj bavijo z idejo balkanske državne zveze. O tem se je že večkrat pisalo v raznih listih, a do uresničenja te ideje je še daleč. Grki imajo premalo simpatij do slovanskih narodov balkanskega poluotoka, da bi z njimi stopili v zvezo, ravno tako tudi Rumunci. Med bolgarskim in srbskim narodom pa tudi ni one prijaznosti, kakor bi bila želeli.

Srbsko-bolgarski mejni spor bode kmalu končno poravnal. Pogajanja med tema državama so imela dober uspeh. Velevlasti so pa tudi na obe strani pomirljivo uplivali. Posebno se je pa neki prizadeval bolgarski knez, ki je tedaj bil odsoten, ko je nastal ta prepir, da se doseže sporazumljenje.

Iz Plodiva prihaja vest, da je generalni guverner 3. t. m. otvoril vzhodno-rumunjsko narodno sobranje. Govor, s katerim je otvoril sobranje, naznanja načrt zakona o gradnji železnice iz Jambol v Burgas, oziroma v Slivno.

Najstarejši član francoske zbornice, poslanec Tonne-skega departementa, Guichard, je predvčeraj v zbornici, ko se je ravno razgovarjal s tovariši, na naglem umrl, zadel ga je mrtvoud. Bil je 83 let star in že večkrat starostni predsednik zbornice.

Nemški državni zbor je sklican na 20. dan novembra. V zboru se bode kmalu pokazalo, kake posledice na parlamentarno življenje v Nemčiji bodo imele poslednje volitve, ki so povečšale število konservativnih in pomanjšale število liberalnih elementov. — Nemški zvezni svet se sedaj posvetuje o budgetu. Budget za vnanje zadeve je letos za 0.38 milijona mark višji nego je bil lani, ker so se osnovali poselstvi v Teheranu in v Belem gradu, konzulstva v Alpji, Tongi, Porto-Allegru in Zanzibaru. Bismarck neki želi, da bi tudi državni zbor rešil

njava cvetja, obilna rosa pala je po travi, slavec je nedaleč v bezgovem grmu zapel, pa kmalu zopet utihnil, ko je zaslišal naše glasove; zvezdnato nebo, razprostiralo se je nad nami.

Jaz sem zapazila, da se je zmračilo samo potem ker je netopir tiho letal pod platneno streho nad teraso in zatrepetal okrog moje bele obleke. Stisnila sem se k steni in hotela sem zakričati, pa netopir je tudi hitro bežal izpod strehe in zginal v mračnej temi na vrtu.

— Kako mi dopada vaš Pokrovski dom, rekel je on, začeni na jedenkrat o nečem drugem govoriti. — Vse življenje bi rad sedel tukaj na terasi.

— Nu, pa sedite, rekla je Katija.

— Da, sedite, rekel je on, a življenje ne sedi.

— Zakaj se ne ženite? rekla je Katija. Vi bi bili izvrsten mož.

— Zato mami, ker rad sedim? zasmijal se je, — Ne Katarina Karlovna, nama se že ne kaže ženiti. Na mene so že davno nehali gledati kakor na človeka, ki se more ženiti. Pa tudi jaz sam sem nedavno popustil take misli, in s tistega časa mi je tako dobro.

Meni se je zdelo, da je on to govoril z nekakim nenaravnim, prisiljenim glasom. (Dalje prih.)

budget pred Novim letom. — Kakor se je pokazalo so socialdemokrati 28. oktobra dobili kakih 550 000 glasov pri volitvah, 1877. leta so dobili po uradni statistiki 493 477, 1878. leta 437 158, 1881. leta 311 951 glasov. Kakor se sliši, hočejo socialisti v državnem zboru staviti sledeče samostojne predloge: delo otrok v tovarnah naj se odpravi, delo žensk omeji, uvede normalni delavski dan in razširi zavarovanje proti nezgodam.

Kakor vé „Nordd. Allg. Ztg.“, bode se afriške konference udeležila tudi Turčija. Zastopal jo bode Brolinski poslanik.

Dosti upanja ni, kakor se poroča iz Londona, da bi angleški parlament pritrnil Northbrockovim nasvetom, ako se kot povračilo zato, kar bode Anglija žrtvovala, ne doseže definitivna okupacija Egipta ali pa angleški protektorat nad to deželo. — Spodnja zbornica je v tretjem branji vsprejela volilno reformo. Sedaj pojde ta predloga v zgornjo zbornico. Ta je bode neki tudi vsprejela, vsaj nekateri listi poročajo, da se je med člani obeh zbornic pogajalo o tem in da so ta pogajanja imela uspeh. Vlada bode takoj predložila predlogo o novejši razdelitvi volilnih okrajev, kakor hitro bode zagotovljena, da bodo s tem odstranjeni ugovori lordov proti volilni reformi. Ta predloga bi se namreč istočasno predložila spodnji zbornici, kakor volilna reforma zgornje.

S francosko-kitajskega bojišča prihajajo le redka poročila. Iz Shangaia se sedaj brzojavlja, da se dva kitajska parnika pripravljata, da odrineta pod poveljstvom Takou a proti Formozi. Skušala bosta prodreti francosko blokada. Poleg tega so Kitajci neki pokupili veliko premoga od Angležev. To vse kaže, da se Kitajci pripravljajo na hude boje. Pri Kelungu je kitajska vojska napala Francoze, pa je bila odbita z velikimi izgubami. Francoske zgube so neki neznatne. Kitajsko topujsko „Feihor“ so uplenili Francozi.

Poročila o sudanskej ekspediciji neso nič kaj ugodna. Nil hitro pada, in ni več misliti, da bi ladije spravili po vodi čez tretje Nilove pragove, morali jih bodo spraviti po suhem, s čimer se bode mnogo časa zamudilo. Več z živcem naloženih ladij se je že razbilo. Teško da bi ekspedicija prišla pred februarjem v Kartum. Med volji, ki so jih za drag denar nakupili v Egiptu, da bi vojakom ne manjkalo mesa, je pa neki navstala kuga.

Dopisi.

Iz Gorice 11. novembra. [Izv. dop.] Vaš stari dopisnik Vam je postal nezvest, ne vem, kaj je temu uzrok. Oglasil se je 6. t. m. nov, a njegov prvi poskus ni napravil dobrega utisa med vsemi zavednimi Slovenci v Gorici, izvemši morebiti prav nezrelih politikov. Dovolite radi tega tudi meni prostorček v Vašem cenjenem listu, da stvar nekoliko pojasnim. Začnem pri koncu: Gospod dopisnik naglašja pri koncu svojega dopisa, da nemamo, to je da nima on (najbrže plur. maj.) „pravega“ voditelja, kar mu na besedo verujemo in je zelo obžalovati, kajti ves njegov dopis svedoči, da ga nujno potrebuje. Naj ga le marljivo išče, morebiti ga najde v osebi prihodnjega urednika novega slovenskega lista „Kukavica“, kateri bo baje v kratkem začel izhajati v Gorici pod pokroviteljstvom g. Pajerja in drugih.

Taisti mu bo znal takoj povedati, kje se najde čudežni balzam, da se kar čez noč izpelje izvrstna misel g. poslanca Kocijančiča o založnici v Gorici, kje se najde 100.000 do 200 000 gld. kapitala, da bi se takoj ta misel obistinila. On bo kar sklical odborovo sejo političnega društva „Sloga“, tam povedal kaj in kako, in goriki Slovenci bodo precej preskrbljeni z založnicami. Hiša, prodajalnica, oskrbniki, knjigovodje, kasirji, kupci — vse to izraste iz tal kakor gobe po dežji; še laže in hitreje odstrani se — se ve da — še drugih sto in sto zaprek, katere so otvorjenju takega podjetja sedaj na potu.

In založnice po deželi?! Kaj to? Da le kdo misel sproži o teh v „Soči“, potem bodo koj drugi dan že po deželi nasute kakor zvezdice po nebu. Novi voditelj bo kar zbral „Slogo“ skupaj in ukazal: Ta mora napraviti založnico v Kanalu, oni v Tolminu, tretji v Bolcu, zopet oni v Dornbergu itd. in stvar bo dovršena. Prostorov, potrebnega denarja, zanesljivih oseb in drugih malenkosti ne manjka, le znati se mora.

In še več: Dopisnikov voditelj — wunderdoktor — bo takoj odstranil vse zapreke, ki se sedaj delajo otvorjenju slovenskih ljudskih šol v Gorici, on bo osebno letal od hiše do hiše pobirat podpise od starišev onih otrok, ki so za šolo sposobni, kot državni poslanec nam bo takoj pridobil srednje šole itd. Kratko: vsa naša mizerja zgine kot kafa pod novim voditeljem, in gospodu dopisniku bodo celo potem prihranjeni novci za venec, da bi ga položil na vernih duš dan na grob političnega društva „Sloga“.

O priliki kaj več.

Iz Ptuja 11. novembra. [Izv. dop.] V kakih rokah so naše zdravniške razmere, se iz sledečega razvidi: V neki mestni hiši je zbolel otrok za davico (difteritis). Mati otroka pošlje po noči, ali še pred polnočjo po okrajnega zdravnika. Ko pa je ta zvedel, kaj je otroku, odgovori, da ne gre k bolniku, ampak naroča, naj otroka v bolnico spravijo, potem pa pošljejo po zdravnika v bolnici. Skrbna mati je vse storila, kar se jej je velelo, ter drugo jutro hitro po zdravnika v bolnici poslala. Tega ni bilo doma, ali njegova gospa soproga je obljubila, da mu bode hitro, ko domov pride, vse povedala. Pretekel je celi dan, in noben zdravnik se ni prikazal in otrok je bil celo noč in celi dan brez zdravniške pomoči, in je tudi brez te pomoči umrl. Zbolel je drugi otrok za isto hudo boleznijo, ali mati v svoji obupnosti se je zarotila, da nikdar več po zdravnika ne pošlje, in umrl je tudi drugi otrok. Zbolel je sedaj tudi tretji otrok, bode li Vsegamogočni slednjega rešil, se ne ve, omenjena zdravnika ga gotovo ne bosta.

Domače stvari.

— (Umrli) je v noči med soboto in nedeljo g. Andrej Danev, posestnik na Očinah, lastnik hotelu „Pri obelisku“. Pokojnik bil je predsednik prve Openskeje Čitalnice, trikrat mestni in deželni poslanec, sploh pa jako spoštovan in imovit mož. Blag mu spomin!

— (Umrli) je v Ostrogonu na Ogerskem predvčeraj polkovnik 26. pešpolka gosp. vitez Appel znan tudi v Ljubljani, kjer je bil polk več let v garniziji, po svojem uljudnem obnašanju.

— (Za cesarske uradnike) veselo novico! Poroča se nam z Dunaja, da se v ministerstvu pripravlja naredba, ki bode velela, da imajo cesarski uradniki, če se vozijo po podržavljenih železnicah, petdeset procentov znižano vožnino v drugem in tretjem razredu. Morebiti ta naredba in z njo lepa pravica uradniška zadobude moč že začetkom prihodnjega leta. Taka znižana vožnja pa bode veljala za krajše in daljše proge in uradnikom bodo v ta namen njihovi načelniki izročevali izkaznice sproti, ali pa se jim bodo dale stanovite poverilnice. Le škoda, da bodo naši domači uradniki tu v naših krajih malo prilike imeli, posluževati se novega privilegija.

— (Vseučilišče v Zagrebu.) V preteklem letu 1883/84 bilo jo v prvem semestru 336 upisanih slušateljev, v drugem semestru pa 307. Profesorjev, docentov in suplentov bilo je 41. Vseučilišna knjižnica broji 68.983 zvezkov. Vseučilišni fond znaša 454.797 gld. 8 kr.

— (Popotna predavanja) o konjereji, o vpregani konji itd. bodo v 26. dan t. m. v Stari Novi vasi in v Ljutomeru, 27. t. m. v Ormoži, 28. na Ptuiju, 29. v Šent Juriji ob juž. želez., 30. v Žavci. Predaval bode okrajni živinozdravnik g. J. Munda v slovenskem jeziku. Pri teh predavanjih bode prisoten tudi g. vitez Schubert, v Žavci da društveni predsednik.

— (Iz pred sodnije.) Danes dopoldne bila je pri dež. sodnji konečna obravnava zaradi nezgode na tukajšnjem kolodvoru, ko sta tovorni in poštni vlak vkupe trčila. Obtožena Miha Moškarec in Jak. Dolinar obsojena sta vsaki na 4 dni zapore. Druga huda kazen zadela jo je predvčeraj, ko je železnica oba iz službe odpustila. Železniškega uradnika, ki je imel v dan nezgode službo, obsodili so na 5 gld. globe, od železniškega vodstva pa je dobil ukor.

— (Tatvina.) Včeraj popoldne ukral je neznan, gotovo slabo oblečen tat kmetškemu fantu Janezu Ločnikarju na Hauptmanci št. 81: srebrno uro z verižico vredno 18 gld., na verižici bil je tudi tolar v spomin cesarjeve poroke vreden 2 gld. in zlat prstan vreden 3 gld., črna suknja vredno 9 gld. rujave hlače vredne 8 gld. meksikanske škornje vredne 12 gld., črn klobuk vreden 2 gld. 80 kr. in belo srajco vredno 1 gld. 50 kr. Kakor se vidi, je neznan tat pobral vse potrebno, da gre kam suniti, ako ga ne dobe orožniki v pest.

— (Rop.) C. kr. žandarmerija v Polhovem gradu naznanila je tukajšnji policiji, da je 5. t. m. popoldne v „Velikem gozdu“ kmetovalca Luko Bogatija oropal Matej Kržišnik po domače Matevžek, doma s Trate pri Poljanah, ter mu vzel listino, v kateri je bilo 94 gl. bankovcev in pa mošnjiček, v katerem je hranil 4 srebrne goldinarje. C. kr. orožniki roparja iščejo.

— (Razgrajal) je včeraj na Dunajski cesti kmetski fant Fran Pravs (po domače Zorman) doma iz Šent Jurija pri Kranji, da ga je moralo redarstvo spraviti pod ključ. Danes so ga ostro kaznovali, da si bode zapomnil, kdaj je po Ljubljani razgrajal.

— (Razstava časopisev.) Konci decembra t. l. se bo v Nici otvorila „mejnarodna razstava časopisev“ vesoljnega sveta. Vodja te razstave dr. Czarnowski prosi v svojem vabilu vsa uredništva, naj pošljejo po jeden iztis svojih listov in časopisov k razstavi pod naslovom: „Exposition des journaux, Nizza poste restante.“

— (Razpisani) sti notarski mesti v Zatičini in v Kostanjevici. Prošnje v štirih tednih na c. kr. notarsko zbornico za Kranjsko.

Razne vesti.

* (Tatvina na pošti.) Kakor se poroča iz Prage, zasledili so 11. t. m. pri pregledovanju blagajnice Prškega podružnega poštnege urada v Starem mestu primanjkljaj 2840 gld. Pri tej priliki so poštnege asistenta Kudrno prijeli in sodnji izročili. Dobili so pri njem tudi 30 srečk saksonske loterije.

* (Laška) je po naznanilu statistične pisarne v Rimu štela konci 1883 leta 29,010 653 prebivalcev.

* (Požari v Ameriki.) Iz Novega Jorka poroča se v 9. dan t. m., da je v Palaki v državi Floridi pogorel več del trgovskega predmestja. Škode je nad 800.000 dolarjev. V Napoleonsville in Louisiani je velik požar napravil nad 200.000 dolarjev škode.

Gg. pevce Ljubljanske Čitalnice

vabi podpisani odbor prav uljudno, da polnoštevilno pridejo k pevski vaji jutri t. j. v petek zvečer, pri kateri se bodo vadili za prihodnjo Čitalnično veselico.

Ljubljana dne 11. novembra 1884.

Pevskega zbora odbor.

Tuji:

dne 12. novembra.

Pri **Sloani**: Kantor z Dunaja. — Schott, Jokuš iz Zagreba. — Beck iz Budimpešte. — Wien z Dunaja. — Ditrich iz Postojne. — Hartmann, vitez Eschenbacher iz Ljubljane.

Pri **Maliči**: Tribuč, Kisch z Dunaja. — Dr. Kosjek z Gradca. — Bartelnič iz Kočevja. — Merk iz Kamnika. —

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
12. nov.	7. zjutraj	745.87 mm.	+ 1.6°C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. pop.	743.28 mm.	+ 6.8°C	sl. vzh.	jas.	
	9. zvečer	743.46 mm.	+ 2.2°C	sl. szh.	obl.	

Srednja temperatura + 3.5°, za 0-9° pod normalom.

Dunajska borza

dné 13. novembra t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	81 gld.	25 kr.
Srebrna renta	82	50
Zlata renta	103	75
5% marcna renta	96	50
Akcije narodne banke	870	—
Kreditne akcije	294	10
London	122	80
Srebro	—	—
Napol.	—	72 1/2
C. kr. cekini	—	78
Nemške marke	60	—
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	125
Državne srečke iz l. 1864	100 gld.	173
4% avstr. zlata renta, davka prosta	103	70
Ogrska zlata renta 6%	122	10
" papirna renta 5%	93	55
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.	89	25
100 gld.	115	70
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	109	25
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	105	25
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	100 gld.	178
Kreditne srečke	10	18
Rudolfove srečke	120	105
Akcije anglo-avstr. banke	170 gld. a. v.	213
Tramway-društ. velj.	—	—

Zahvala

občinskemu tajniku Krškemu za njegovo izvanredno uljudnost. Občina je lahko nanj ponosna!

Županstvo Planinska Vas,

11. novembra 1884.

(734—2)

Mihael Salobir, župan.

Iščem

koncipijenta

s pravico postavnega namestovanja.

Dr. Josip Serbec,

advokat v Celji.

(733—2)

Novost za Ljubljano!

Samo na jako kratek čas!

Z visokim dovoljenjem c. kr. deželne vlade

v prostoru v Schellenburgovih ulicah št. 6

nasproti c. kr. poštneemu uradu

velika razstava

adrijatskega akvarija

iz Trsta.

Morje in njega prebivalci,

bogata zbirka živih pomorskih živalij
v njih elementu. (736—1)

Ustopenina 30 kr., za vojake 20 kr., za otroke 15 kr.

Odperto od 9. ure dopoldne do 9. ure zvečer.

Brata Zupan,

izdelovalca orgelj,

katera sta od 1879. leta do sedaj izdelovala cerkvene orglje po novi sistemi v **Kropi** pod firmo **Ig. Zupan in sinova**, se preselita

v **Kamnogorico (Steinbüchel)** pri **Kropi** in odslej nadaljujeta svoje delo v novo zgrajenih prostorih in se z odličnim spoštovanjem na novem domu častitej duhovščini priporočata pod firmo:

(695—5)

Brata Zupan.

Mejnarodna linija.

Iz Trsta v Novi-Jork naravnost.

Veliki prvovredni parniki te linije vozijo redno v Novi-Jork in v sprejemajo blago in potnike po najnižjih cenah in z najboljšo postrežbo.

V NOVI-JORK. — Odhod iz TRSTA.

Parnik „Bracada“, 3200 ton, okoli 12. novembra.

„Surrey“, 4200 „ „ 30. „

Kajuta za potnike 200 gold. — Vmesni krov 60 gold.

Potniki naj se obrnejo na

(697—10)

J. TERKULE,

generalnega pasažnega agenta,

Via dell' Arsenale Nr. 13, Teatro Comunale, v Trstu.

Zaradi vožnje blaga obrne naj se na **Emiliano d' Ant. Poglayen**, generalnega agenta v Trstu.

Plzensko zimsko pivo.

Usojamo si s tem naznanjati, da se bode **točarenje našega zimskega piva** pričelo s **15. novembrom t. l.** in pričakujemo z veseljem obilnih naročil.

Meščanska pivovarna v Plznu,

ustanovljena leta 1842.

(730—1)

Glavna zaloga v Gradci pri F. SCHEDIWY,

Annenstrasse 35.

Važno za trpeče na prsih in plućah.

Neogibno potreben za kašelj, hripavost, zasliženje, katar in celovski kašelj je

sok kranjskih planinskih zelišč à 56 kr.
iz lekarne **TRNKOCZY** v Ljubljani.

Ta sok hitro in gotovo upliva, raztaplja slez, deluje pomirjujoče in vlažajoče, napravlja mirno in okrepujoče spanje in ne moti prebavljenja če tudi se dolgo uporablja. Sijajne lastnosti in srečne vspede dovolj potrjujejo mnogobrojna priznanja in zahvalna pisma, ki si jih vsak lahko ogleda. I velika steklenica 56 kr. Boljše upliva, kakor vsi v trgovini nahajajoči se sok in siropi in se more rabiti pri odraslih in otrocih.

Ker je sok iz kranjskih planinskih zelišč, kojega jaz narejam, jako priljubljen, zato se pogostem posnemlje, tedaj ponareja. Poskušajo ga mnogi delati, ki pa niso posvečeni v to, kako se nareja. Ker so ti ponarejeni izdelki v svoji dobroti in uplivosti mnogo slabši od mojega iz kranjskih planinskih zelišč napravljerega soka, prosim p. n. občinstvo da naj se ne dà motiti po takih po barvi podobnih in cenejih neučinkovajočih sokih

Ta sok, katerega samo jaz pristnega po nekej skrbnej, popolnem posebnj metodi iz svežih kranjskih planinskih zelišč narejam in na parnem aparatu kuham, se pogostem zahteva in se vsak dan razpošilja samo iz

lekarne Trnkoczy,

Mestni trg št. 4 v Ljubljani.

Vsaka steklenica mora zaradi pristnosti imeti poleg stoječi moj lastno-ročni podpis:

Jul. Trnkoczy

Ustanovljeno 1767.

Svetinja za napredek
Dunaj 1873.

Lepo ubrane

Svetinja za zaslug
Dunaj 1873.

ZVONOVE

z vso pripravo,

z jamstvom za čisto soglasje in dobro snov.

Signalni, hišni in cerkveni zvončki,

3, 4, in 5-glasni, po 6, 8 do 10 gld. Dalje:

cerkveni svečniki, svetilniki, svetilnice, stenski svečniki, kanonske table

celotne, iz zlata podobne kovinske zmesi, ulite po priznani lepili, pravilno zloženih kalupih z zlato podobnim sijajnim bleskom, ki trpe nad sto let, priporoča po nizke ceni in najsolidnejše izdelane

ALBERT SAMASSA,

c. kr. dvorni zvonar,

tovarna za mašine in gasilno orodje

(811—4)

v Ljubljani.

Pri nakupovanju **zyonov** dovoljuje cerkvenim predstojnikom in občinam plačevanje v večletnih obrokih.

Častna diploma
Gradec 1880.

Podrobnejši cenilnik na zahtevanje zastoj in franko.

Častna diploma
Trst 1882.

20 svetinj za odlikovanje.